

Moses knew that he had found favor in God's eyes. By deliberately identifying himself with Israel, he extended that favor to the whole nation.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

A special portion for Shabbat Chol Hamoed Sukkot is read this Shabbat!

- Shabbat Chol Hamoed Sukkot (סוכות שבת חל המועד | Intermediate Day of Sukkot on Shabbat)
- Torah: Exodus 33:12-34:26
- Haftarah: Ezekiel 38:18-39:16

He Negotiated for Forgiveness

After forty days of fasting in his tent of meeting, Moses began to negotiate with God. Ever since the sin of the golden calf, the LORD had not referred to Israel as His people. Rather, they were Moses' people: "Your people, whom you brought up from the land of Egypt" (Exodus 32:7).

Moses, on the other hand, remained in God's favor. As he negotiated for forgiveness and atonement, he banked heavily on God's favor for him. He complained that, although he remained in God's favor, he felt disfavored because he was told to lead the people without God's presence.

The Hebrew word translated as "favor (chen, חן)" can also be translated as "grace." Thus Moses argued for mercy and forgiveness on the basis of God's grace toward him.

You have said, "I have known you by name, and you have also found favor in My sight." If I have found favor in Your sight, let me know Your ways that I may know You, so that I may find favor in Your sight. Consider too, that this nation is Your people. (Exodus 33:12-13)

On the basis of Moses' complaint, the LORD relented ever so slightly. Whereas previously He had declared that He would not go with Israel as they went up from Sinai, now He conceded that He would go with Moses. He said to Moses, "My presence shall go with you, and I will give you rest" (Exodus 33:14). Note that the pronoun "you" appears is in the singular form. The LORD only promised to go with Moses and give Moses rest. He did not say so regarding Israel, nor did He acknowledge them as His people.

Moses rejected the offer. Speaking in the first-person plural form, he said, "If Your presence does not go with us, do not lead us up from here" (Exodus 33:15). It was not adequate for God to

Mozes wist dat hij genade in Gods ogen had gevonden. Door zich doelbewust te identificeren met Israël, breidde hij die gunst uit tot de hele natie.

TORAH GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

Deze shabbat wordt een speciaal gedeelte gelezen voor Shabbat Chol Hamoed Sukkot!

- Shabbat Chol Hamoed Sukkot (סוכות שבת חל המועד | Tussendag van Sukkot op Shabbat)
- Torah: Exodus 33:12-34:26
- Haftarah: Ezekiel 38:18-39:16

Hij onderhandelde om vergeving

Na veertig dagen van vasten in zijn tent van ontmoeting, begon Mozes met God te onderhandelen. Sinds de zonde van het gouden kalf had de HEERE niet naar Israël als zijn volk verwezen. Zij waren eerder de mensen van Mozes: "Jouw volk, die je uit Egypteland hebt opgevoed" (Exodus 32:7).

Mozes, aan de andere kant, bleef in de gunst van God. Terwijl hij onderhandelde over vergeving en verzoening, vertrouwde hij sterk op Gods gunst voor hem. Hij klaagde dat, hoewel hij in Gods gunst bleef, hij zich afgewezen voelde omdat hem was verteld dat hij de mensen moest leiden zonder Gods aanwezigheid.

Het Hebreeuwse woord vertaald als "gunst (chen, חן)" kan ook vertaald worden als "genade". Zo pleitte Mozes voor barmhartigheid en vergeving op basis van Gods genade voor hem.

U hebt gezegd, "Ik heb u bij naam gekend, en u heeft ook genegenheid gevonden in mijn ogen." Als ik een welbehagen in Uw ogen heb gevonden, laat het mij dan uw wegen weten zodat ik U kan kennen, zodat ik een welbehagen in Uw ogen kan vinden. Bedenk ook dat deze natie Uw volk is. (Exodus 33:12-13)

Op basis van de klacht van Mozes heeft de HEER zich lichtvaardig neergelegd bij de klacht van Mozes. Waar Hij eerder had verklaard dat Hij niet met Israël mee zou gaan als zij uit de Sinai zouden optrekken, gaf Hij nu toe dat Hij met Mozes mee zou gaan. Hij zei tot Mozes: "Mijn aanwezigheid zal met u meegaan en ik zal u rust geven" (Exodus 33:14). Merk op dat het voornaamwoord "u" in het enkelvoud voorkomt. De HEERE heeft alleen beloofd om met Mozes mee te gaan en Mozes rust te geven. Hij heeft dit niet gezegd over Israël, noch heeft Hij hen erkend als Zijn volk. Mozes heeft het aanbod afgewezen. Hij spreekt in de meervoudige vorm van de eerste persoon. Hij zei: "Als Uw aanwezigheid niet met ons meegaat, leid ons dan niet van hieruit naar omhoog" (Exodus 33:15). Het

accompany Moses, He needed to accompany the whole people. Moses deliberately identified himself with the people. It was as if Moses said, "If you want to show me favor and go with me, you need to show us all favor and go with all of us, because I am with the people." Moses would accept nothing less than grace for the whole nation. He knew that he enjoyed the favor of the LORD; he sought to include the nation in the merit of God's favor for him:

For how then can it be known that I have found favor in Your sight, I and Your people? Is it not by Your going with us, so that we, I and Your people, may be distinguished from all the other people who are upon the face of the earth? (Exodus 33:16)

Moses deliberately identified himself with the people, saying "us," "we," and, "I and Your people." He no longer appealed to the covenant with Abraham, Isaac, and Jacob. He no longer appealed to the "what-will-the-Egyptians-think" argument. He appealed merely to God's expressed favor for him. On his own merit in God's eyes, Moses hoped to atone for the entire nation. It was the only thing he had left with which to negotiate.

The LORD conceded again and responded, "I will also do this thing of which you have spoken; for you have found favor in My sight and I have known you by name" (Exodus 33:17). God agreed to forgive the nation, go with them, and acknowledge them as His people on the basis of His favor for Moses.

This story illustrates the Chasidic concept of tzaddikism where the merit and favor of a single righteous person can be extended to others. On the basis of God's gracious favor for one man, the entire nation received the forgiveness of sin and a restoration of relationship with the Almighty. On the merit of one righteous man's standing with God, all Israel is granted standing with God. These are the mechanics of the gospel. The ultimate redeemer is like the first redeemer, making atonement for the entire nation on the basis of His merit alone.

The story also illustrates the meaning of the word grace. Christian teachers sometimes define "grace" as God's unmerited favor. On the contrary, grace (chen, חן) implies merited favor. Someone did merit it. Our righteous Messiah merited God's favor, and He identified Himself with us so that we might share in that favor.

was niet voldoende dat God Mozes begeleidde, hij moest het hele volk begeleiden. Mozes heeft zich opzettelijk met het volk geïdentificeerd. Het was alsof Mozes zei: "Als u mij een gunst wilt tonen en met mij mee wilt gaan, dan moet u ons allemaal een gunst bewijzen en met ons allen meegaan, want ik ben bij het volk". Mozes zou niets minder dan genade voor de hele natie accepteren. Hij wist dat hij de gunst van de HEER genoot; hij probeerde de natie te betrekken bij de verdiensten van Gods gunst voor hem:

Want hoe kan het dan wel bekend zijn dat ik genade in Uw ogen heb gevonden, ik en Uw volk? Is het niet doordat U met ons gaat, zodat wij, ik en uw volk, onderscheiden kunnen worden van alle andere volken die op het aardoppervlak zijn? (Exodus 33:16)

Mozes identificeerde zich bewust met het volk, en zei "wij", en, "ik en Uw volk". Hij deed niet langer een beroep op het verbond met Abraham, Izaäk en Jakob. Hij deed niet langer een beroep op "wat zullen de Egyptenaren denken" argument. Hij deed slechts een beroep op Gods uitdrukkelijke gunst voor hem. Op grond van zijn eigen verdiensten in Gods ogen hoopte Mozes voor de hele natie te kunnen verzoenen. Het was het enige wat hij nog had om mee te onderhandelen.

De HEER gaf opnieuw toe en antwoordde: "Ik zal ook datgene doen, waarover jij gesproken hebt, want je hebt een gunst gevonden in Mijn ogen en Ik heb je bij naam gekend" (Exodus 33:17). God stemde ermee in om het volk te vergeven, met hen mee te gaan en hen te erkennen als Zijn volk op basis van Zijn gunst voor Mozes.

Dit verhaal illustreert het Chasidische concept van tzaddikisme, waar de verdienste en de gunst van één enkele rechtvaardige persoon naar anderen kan worden uitgebreid. Op basis van Gods genadige gunst voor één man, ontving het hele volk de vergeving van de zonde en een herstel van de relatie met de Almachtige. Op grond van de verdienste van één rechtvaardige man die bij God staat, wordt heel Israël het recht verleend om bij God te staan. Dit zijn de mechanismen van het evangelie. De uiteindelijke verlosser is als de eerste verlosser, die alleen op basis van Zijn verdiensten voor het hele volk verzoening doet. Het verhaal illustreert ook de betekenis van het woord genade. Christelijke leraren definiëren "genade" soms als Gods onverdiende gunst. Integendeel, genade (chen, חן) impliceert juist een verdiende gunst. Iemand heeft het verdiend. Onze rechtvaardige Messias verdiende Gods gunst, en Hij identificeerde Zichzelf met ons zodat wij in die gunst zouden kunnen delen.